

Pozměňovací návrh

k návrhu poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (tisk č. 374)

K návrhu poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (tisk č. 374), se uplatňuje následující pozměňovací návrh:

A. Bodové znění pozměňovacího návrhu

1. Na konci čl. I se doplňuje nový bod, který zní:

„4. V § 125g se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:
„(2) Doba, po kterou se v případě uvedeném v § 125f odstavci 5 písm. b) vedlo řízení o přestupku řidiče, se nezapočítává do promlčecí doby u přestupku provozovatele vozidla.
(3) Doba, po kterou se vedlo řízení o přestupku provozovatele vozidla, v němž došlo ke zproštění odpovědnosti podle § 125f odst. 6, se nezapočítává do promlčecí doby u přestupku řidiče.““.

2. Za dosavadní čl. I se vkládá nový čl. II, který včetně nadpisu zní:

„Čl. II

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 125g odst. 2 a 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije na přestupky spáchané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

Dosavadní čl. II se označuje jako čl. III.

B. Platné znění zákona č. 361/2000 Sb. s vyznačením navrhovaných změn

Změna obsažená v pozměňovacím návrhu je vyznačena **tučně** (nově vkládaný text) v textu dotčeného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb.

125g

(1) Je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6.

(2) Doba, po kterou se v případě uvedeném v § 125f odstavci 5 písm. b) vedlo řízení o přestupku řidiče, se nezapočítává do promlčecí doby u přestupku provozovatele vozidla.

(3) Doba, po kterou se vedlo řízení o přestupku provozovatele vozidla, v němž došlo ke zproštění odpovědnosti podle § 125f odst. 6, se nezapočítává do promlčecí doby u přestupku řidiče.

C. Odůvodnění pozměnovacího návrhu

S účinností zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tj. ode dne 1. července 2017 se veškeré dosavadní správní delikty staly přestupky dle tohoto zákona. Uvedené však má negativní dopad na proces u přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Dle ust. § 125 h odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný správní orgán bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku (např. překročení nejvyšší dovolené rychlosti), k uhrazení tzv. určené částky za zákonem stanovených podmínek. Provozovatel vozidla je však oprávněn na tuto výzvu v reakci sdělit totožnost řidiče, který vozidlo v rozhodnou dobu řídil (viz ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu). Příslušný správní orgán po dalším šetření často zahájí a vede řízení o daném skutku s označeným řidičem vozidla, přičemž dle ust. § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu může nastat situace, že v řízení o přestupku s řidičem nebude obviněnému z přestupku spáchání skutku prokázáno a řízení se z úřední moci zastaví. Následně příslušný správní orgán zahájí řízení o tomtéž skutku s provozovatelem vozidla. V tomto směru tak dochází k situaci, kdy je spáchán přestupek, na základě označení řidiče se řízení o přestupku vede s jednou osobou, přičemž dochází k příslušnému přerušování promlčecí doby ve smyslu ust. § 32 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., nicméně následně je toto řízení zastaveno a správní orgán se „vrací zpět“, resp. zahajuje nové řízení s jinou osobou (popř. i shodnou, pouze z jiného titulu), jehož předmětem je stejné protiprávní jednání (stále překročení nejvyšší dovolené rychlosti), nicméně promlčecí doba činí jeden rok od spáchání přestupku, což má za důsledek často nemožnost přestupek provozovatele vozidla vůbec projednat. Je vhodné upozornit, že uvedené bývá pravidelnou taktikou nechvalně známých obecných zmocněnců využívajícím různé způsoby obstrukčních praktik.

K obdobnému problému může dojít též v opačné situaci, kdy bude probíhat řízení o přestupku provozovatele a tento až v průběhu řízení uplatní relevantní liberační důvody, což povede k zastavení řízení. Následně by tak bylo možno v případě zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku zahájit řízení o přestupku řidiče, v mnoha případech však již k tomuto nebude možno přistoupit, právě z důvodu uplynutí promlčecí doby jednoho roku od spáchání přestupku.

V této souvislosti lze odkázat na případ řešený Nejvyšším správním soudem pod Č. j.: NSS 10 As 2/2018 (www.nssoud.cz), ve kterém byla řešena otázka promlčení přestupků provozovatele dle „staré“ právní úpravy v zákoně o silničním provozu – 2/4 roky, a nové právní úpravy - 1/3 roky, ze zákona č. 250/2016 Sb., ve vazbě na přechodná ustanovení, kde bylo ze strany NSS mimo jiné konstatováno: *„Bylo by totiž proti koncepci právní úpravy správního deliktu provozovatele vozidla, pokud by odpovědnost za něj zanikala ve stejné lhůtě (tedy ve lhůtě jednoho roku od spáchání stanovené zákonem o přestupcích) jako odpovědnost za související přestupek řidiče vozidla. Lhůta pro potrestání fyzické osoby coby pachatele správního deliktu by se totiž překrývala s dobou, po kterou správní orgán projednává přestupek řidiče, a to na rozdíl od delší lhůty, kterou by měl na projednání správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob podle téhož ustanovení (rozsudek 10 As 308/2016, bod 15).“*